

מסכת כתובות

פרק יב משנה א

הנושא את האשה ופסקה עמו כדי שיזון את בפה חמש שנים,
חייב לזונה חמש שנים. נשאת לאחר ופסקה עמו כדי שיזון
את בפה חמש שנים, חייב לזונה חמש שנים. לא יאמר
הראשון לכשቻבא אצלו, אלא מוליך לה מזונותיה
למקום אחר. וכן לא יאמרו שניהם הרי אלו גני אורחה כאחד,
אלא אחד זהה ואחד נותן לה דמי מזונות: